

Nr. 799 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation lørdag den 21. november 2020

Nøgleord: Vi skal glemme os selv, tålmodighed, tillid og kærlighed.

Godmorgen og velopstået. I dag er det jo en ny dag, det er faktisk lørdag i dag, lørdag den 21. november 2020, og vi skal have morgenmeditation nummer 799. Det er jo lidt fantastisk. Okay.

Ja, ja. Jeg havde en lille drøm her, inden jeg stod op, en af de gamle drømmetyper som jeg plejer at have. Jeg drømte, jeg kørte nede i Indien i en gammel lastbil sådan en bil fra 30'erne, jeg vil skyde på fra 1930, og jeg havde en retning mod Sai Baba. Jeg kørte dernede, og jeg kørte alene. Jeg kunne ikke det sprog, de talte, jeg kunne heller ikke engelsk, jeg kunne ingen sprog. Det eneste jeg havde med mig, det var kærligheden, men det var sådan set også nok.

Jeg kunne se den her gamle lastbil, den var ved at køre tør for brændstof, og jeg skulle finde ud af et eller andet sted, hvor der var et eller andet sted, hvor der var en tankstation. Jeg kørte ude i et landområde. Jeg tænkte ved mig selv, "tag den nu bare med ro Peter, tag det stille og roligt, ikke blive utålmodig, om du er ved at køre tør på brændstof, men giv det tillid." Så efterhånden så mødte jeg sådan et sted, hvor der var nogen, nogle mennesker, der lå nogle vandpytter, og der lå noget tilsyneladende gammelt ragelse rundt omkring. Jeg stoppede op der, fordi jeg vidste, jeg ikke kunne køre ret meget længere. Hvordan skulle jeg så lige komme til at fortælle, jeg skulle have noget brændstof på.

Jeg gik hen til en og prikkede ham lidt på skulderen, jeg gjorde tegn til ham, han skulle komme med mig. Han forstod så ikke, han skulle komme med mig, men derimod tog han mig med et andet sted hen, et sted hvor han arbejdede for en eller anden fyr, som jeg heller ikke kendte. Jeg prøvede at sætte sådan lidt sammen på engelsk, jeg fandt ud af, de forstod ikke engelsk. Okay. Så var jeg jo der lidt, så kunne jeg jo se, de problemer de havde det sted. Så gjorde jeg det, at jeg glemte alt om, at jeg skulle køre ind til Baba. Jeg besluttede mig til at hjælpe de mennesker, med noget af det de havde vanskeligt ved. Jeg kunne se det helt tydeligt, hvilke problemer de havde. Jeg begyndte at hjælpe de mennesker.

I starten kunne de ikke se mine bevæggrunde. Så gjorde jeg det, når jeg laver en ting, og det lykkes, så klapper jeg lige i hænderne, så kunne de se, det var en måde for at animere dem til at lave noget, løse det problem de kunne løse. Når vi havde løst det, så klappede vi i hænderne. Så fandt jeg ud af, at der var forskellige måder at klappe i hænderne på. Når jeg for eksempel havde min venstre hånd øverst, så føles det rigtigt, når jeg havde min højre hånd øverst, så føles det anderledes.

Det jeg vil fortælle med det, det er, at hver gang at man gør noget, der er rigtig, så synes man, det er rigtig, og hver gang man laver noget, der er anderledes, man ikke har prøvet før, så har man tilbøjelighed til at synes, det er forkert, at det er forkert, det man gør. Men virkeligheden er det, at man bare ikke har prøvet at lave det på en anden måde, siger "der er en anden måde, man kan gøre det på." Så jeg prøver en gang mere at hjælpe med noget at kunne sætte nogle ting sammen, som de ikke kunne sætte sammen. Så kiggede de på mig, faktisk med en accepterende interesse i hvad jeg laver. Så var jeg ved dem to dage, sov også der. I løbet af den tid jeg var der, så kunne jeg mærke, at mit tankesind det skiftede, det skiftede ind til, at jeg kunne begynde at forstå telugu, Sai Baba sproget, det andet der. Det begyndte at blive lidt mere, det kom så stille og roligt ind på baghovedet, det sprog jeg ikke kendte, men jeg kunne mærke, det var dejligt at begynde at forstå det sprog også. Så ringede vækkeuret desværre, at så skal jeg op.

Det jeg vil sige med det, det er vigtigt at lægge tålmodighed og tillid ind til, at når vi er ved at lære noget nyt, det nye kan være meget mere berigende end det gamle. Jeg synes, det var fantastisk dejligt at være hos de mennesker, jeg kendte dem ikke, og de kendte heller ikke mig, men vi kom til at kende hinanden i kærligheden.

Det betyder, når man prøver på at gøre nogle ting med kærlighed, så forvandler vi vores tankesind, der kommer et glædesystem til at fungere, selvværdet vokser, vi vokser konstant inde i os selv, fordi vi opdager, at vi ikke er alene, vores højere bevidsthed er tilstede i alt det vi foretager os, og det begynder pludselig at virke, når tålmodigheden og glæden ved at hjælpe andre er tilstede. **Nøgleordet** det er, det vil sige, det vi skal gøre i det, **det er at vi skal glemme os selv**, træne nøjagtig det sted der bliver vist os, så gøre det bedste man kan. Det betyder ikke, at vi skal tænke på, at nu skal vi af sted og det og det, vi skal leve lige nøjagtig det sted, vi er, ikke lave vrøvl, ikke alle de der ting, skælde ud og kritisere. Det er det, man er vant til at gøre at kritisere sig selv sønder og sammen, hvis det ikke lige lykkes første gang, læg tålmodighed og tillid ind.

Den vidunderlige følelse af at tingene begynder at lykkes, og det lykkes indefra, det betyder at det lavere selvværd fornyes med kærlighed. Når man siger til sig selv, ”jeg elsker mig selv, jeg elsker mig selv,” så forvandler vi tankesindet. Nogle mennesker siger, ”det er dumt at sige det Peter, det kan ikke være rigtigt, det føles forkert Peter.” ”Ja men prøv nu alligevel.” ”Jamen jeg ved ikke, om jeg vil, fordi det lyder altså forkert.” Så betyder det, at hver gang man lægger kærligheden i noget, så er det forkert. Det betyder, man er så vant til selvudslettelse, og selvudslettelse i sig selv det betyder, man ingen selvværd har. Det der er vigtig, det er at begynde at leve sig ind i, at man kan dreje sit eget tankesind. Vær glad ved det tankesind man har, at det kan forny sig. Når vi ændrer på vores tankesind, vores egen opfattelse af os selv, så kan der komme fremskridt, men det er tålmodigheden, vi skal have med. Tålmodighed.

Dengang jeg var ved og lære telugu sproget og kunne begynde at tale med dem på det sprog, sikke en oplevelse jeg havde i mig selv. Så kom jeg til at tænke på, kom til at tænke på vedaerne. Jeg kan huske, Baba han sagde, ”Peter du skal lære vedaerne at kende, du skal faktisk på et tidspunkt fortælle om Vedaen, kom jeg i tanke om, det har jeg vist aldrig rigtig fået lavet Peter, det har jeg heller ikke, men det vil jeg til at have fat i nu. Se det er godt at have en berigende søvn.

Så på vej til Baba i Indien, hvor jeg kendte vejen, der fik jeg en ny gave, et nyt sprogområde og fik tilliden til at vokse, i et andet folkeslag, jeg kom til at vise dem fremgang.

Jeg vil gerne, vi arbejder med tålmodighedens lys. Vi kan prøve en lille øvelse, der hedder, klap jer selv i hænderne på den ene eller den anden måde, og så mærk hvordan det er. Når man har gjort tingene på en anden måde nogen gange, i starten er det akavet, men efterhånden bliver det acceptabelt.

Jeg kan huske, da jeg var dreng, at jeg sommetider spillede cricket, så var jeg normal højrehåndet, men så kom jeg i tanker om, det kunne være sjovt at være venstrehåndet, så begynder jeg at lave det, spille med venstre hånd. Efterhånden blev jeg lige god til det, og senere blev jeg bedst med venstre hånd. Jeg kan huske, da jeg kom til at spille golf, da gjorde jeg det samme, at det var lige meget, om man kørte med højrehånds køller, eller man tog venstrehånds køller. Det er sjovt at se, hvad andre de tænker, jamen det kan da ikke lade sig gøre, det kunne det da godt. Det jeg vil sige med det, det er, at vi kan få tingene til at ske på forskellige måder, vi bliver alsidige.

Vi mediterer i dag på tålmodighed, tillid og kærlighed, vi kører på forventet, forventet efterbevilling på at det lykkes. Det skal nok gå, når vi kører det med kærlighed, tålmodighed og tillid.

Vi mediterer på tålmodighed, kærlighed og tillid, begynder at ændre vores opfattelse, så der kan træde nye inspirationskilder igennem. **Tålmodighed, tillid og kærlighed er nøgleordene i dag.** Mens I mediterer på det, så prøv bare at sige ud i luften, ”jeg ønsker ikke at skade dig,” lad det bare hænge i luften. ”Jeg ønsker ikke at skade dig men opløfte og inspirere dig.” Det her det kan åbne tilliden, rørtheden i vores hjerter, så skal vi til mange positive ting. Lad nu lys og kærlighed og tillid være vores følgesvend.

Og så vil jeg til at slutte morgenmeditationen i dag. Prøv nu at arbejde dybere med den en del gange. Hav tålmodighed med jer selv, elsk jer selv og elsk andre. Godmorgen og tak fordi I lyttede med.
Mit navn er Peter L. Simonsen fra Healerskolen i Sønderjylland. Godmorgen og tak.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk